

بیانیه به مناسبت پیروزی تیم ملی فوتبال ایران

"غرور ملی و غریو شادی"

در آغاز هفته جاری، ملت ایران با پیروزی شکوهمند قهرمانان فوتبال تظاهرات عظیمی را با شور و شعف و اشک شوق شاهد بود که هنوز شاهد شادی بخش آن بر کام مردم باقی است. با سوت پایان بازی در ملبورن، انفجاری از شادی مرد و زن و پیر و جوان در سراسر کشور پدید آمد و پس از سالیان دراز، ملت ایران بار دیگر همچون رفتن شاه، پیروزی انقلاب، و آزاد شدن خرمشهر از صمیم قلب و به گونه‌ای خودجوش و طبیعی سرود «ایران ایران» را با سربلندی سرداد.

هرچند که برد و باخت در «بازی»های ورزشی، که برای ایجاد دوستی با ملل دیگر انجام می‌گیرد، فرع بر اهداف و انگیزه‌های اصلی این گونه رقابت‌هاست و شکست یا پیروزی واقعی یک ملت را باید در صحنه‌های جدی و اساسی دیگری از علم و اخلاق و ارزش‌های انسانی جستجو کرد، از نظر عواطف و احساسات ملی و ایجاد انسجام و همبستگی و امید و الفت میان آحاد یک ملت، این گونه رقابت‌های بین‌المللی صحنه‌ای برای اثبات اراده ملی و ارائه برتریهای قومی شده است که نمی‌توان آن را نادیده گرفت. به این دلیل، ضروری می‌نماید که به ابعاد گسترده این امر توجه جدی مبذول گردد.

پیروزی حیرت‌آور و هیجان‌انگیز ورزشکاران غیرتمند ما را از جهات عدیده می‌توان مورد تحلیل قرار داد. مهمتر از همه معجزه‌ای بود که در منتهای ناامیدی اتفاق افتاد و همگان را متحیر و مبهوت ساخت. تیم فوتبال ما علی‌رغم دو باخت و یک تساوی در برابر تیم‌هایی که امید و انتظار پیروزی بر آنها را داشتیم، در آخرین دقایق آخرین بازی سرنوشت‌ساز خود، که می‌رفت با نتیجه نامطلوبی از صحنه رقابت‌ها حذف شود، با دستاورد درخشانی که در آن لحظات برای خوش‌بین‌ترین تحلیلگران ورزشی هم قابل پیش‌بینی نبود، بر تیمی که به گفته مربی خارجی کشور، ده برابر بهتر از ما بازی می‌کرد، به طور معجزه‌آسایی پیروز شد و موجب شگفتی دوستداران این ورزش در جهان گردید.

این تجربه گرانبه‌تر برای ملت ما حاوی پند جاودان «در نومییدی بسی امید است» و برای رقیب، عبرت از نتایج غرور و خودپسندی و زیر پا گذاشتن ارزشهای اخلاقی بود. پیروزی قهرمانان ما مرهون دو عامل بود: یکی صبر و مقاومت و دیگری، توکل و توسل به قادر مطلق که سرچشمه همه نیروها و تحولات است. این دو عامل همان «صبر و صلوه» است که در قرآن، استعانت از آنها در صحنه‌های مختلف زندگی توصیه شده است؛ یعنی به کار بردن نهایت کوشش و تلاش شخصی، از یک طرف و اقبال به خدا و ارتباط با او، از طرف دیگر.

و چنین بود که خداوند «مجیب» دعای «مضطربین» را در شرایطی که به بن‌بست رسیده بودند و از جایی که گمان نمی‌کردند، اجابت فرمود و عبرتی برای اهل بصیرت باقی گذاشت و به این ترتیب، بار دیگر سخن حکمت‌بار اسوه ورزشکاران جوانمرد، مولای متقیان تجلی کرد:

«همواره امید تو به چیزی که به آن امید نداری باید بیش از امیدت به آنچه امیدواری باشد.»

نکته دیگر تجلی وحدت و تعلق عمیق یک ملت به منافع ملی و احساس اشتراک در سرنوشت جمعی بود. مردم، بخصوص نسل جوان، به رغم دلمردگی‌ها و نومیدی‌هایی که به دلیل شرایط سخت سیاسی و اقتصادی پیدا کرده‌اند، پس از شنیدن خبر پیروزی تیم فوتبال میهنشان در تمامی شهرهای بزرگ و کوچک به خیابانها ریخته و تا پاسی از شب به جشن و شادی و پایکوبی پرداختند. مسئولانی که بعضاً تمایلات ملی را با عنوان «ملی‌گرایی» تحقیر می‌کنند و خود را فوق ملت می‌دانند باید از این احساس نیرومند و استعداد بالقوه، که جلوه‌ای از آن را در انتخابات دوم خرداد نیز شاهد بودیم، استفاده نموده، به آن احترام بگذارند و در مناسبات خود با مردم و در مصاف با مشکلات عظیم داخلی و خارجی به حساب آورند و نیروی لایزال ملت را باور کنند.

نهضت آزادی ایران به سهم خود پیروزی درخشان قهرمانان فوتبال را که بار دیگر نام ایران را در سراسر جهان طنین‌افکن ساختند به جوانان برومند ایران زمین و قاطبه ملت ایران در داخل و خارج کشور تبریک گفته، خود را در این شادی و شغف ناشی از پیروزی و غرور ملی شریک می‌داند و پیروزی قهرمانان در مراحل بعدی و توفیق همه جانبه ملت را در تمامی صحنه‌های فرهنگی، اجتماعی و سیاسی جامعه آرزو می‌کند.

نهضت آزادی ایران